

РАБОТНА ГРУПА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПО ЧЛ. 29

Позиция на Работната група по член 29 относно изключенията от задължението за поддържане на регистри по дейностите по обработване, съгласно чл. 30, параграф 5 от Общия регламент за защита на данните

Работната група по чл. 29 е изследвала задължението, визирано в чл. 30 от Общия регламент, съгласно което администраторите и обработващите лични данни трябва да поддържат регистър на дейностите по обработването. Този документ съдържа позицията ѝ относно изключението от това задължение.

Според съображение 13 от Общия регламент:

„За да се отчете особеното положение на микропредприятията и малките и средните предприятия, в настоящия регламент е включена дерогация за организации с по-малко от 250 служители по отношение на воденето на регистър.“

Член 30, пар. 5 е отражение на съображение 13. Според него, задължението за поддържане на регистър на дейностите по обработването не се прилага *„по отношение на предприятие или дружество с по-малко от 250 служители, освен ако има вероятност извършването от тях обработване да породя риск за правата и свободите на субектите на данни, ако обработването не е спорадично или включва специални категории данни по член 9, параграф 1 или лични данни, свързани с присъди и нарушения, по член 10.“*

Поради големия брой запитвания, получени от европейските надзорни органи от страна на бизнеса, очевидно е необходимо да бъдат направени разяснения по отношение на интерпретацията на това правило.

Ограничението на чл. 30 пар. 5 не е абсолютно. Налице са три типа обработване, по отношение на които то не се прилага. Те са както следва:

- вероятност обработването да породя риск за правата и свободите на субектите на данните;
- обработване, което не е спорадично;
- обработването включва специални категории данни или лични данни, свързани с присъди и нарушения.

РГ 29 подчертава, че чл. 30, пар. 5 е ясен и точно определя трите типа обработване, който са алтернативни, за които изключението не се прилага. Наличието само на един от тях води до възникването на задължение за поддържане на регистър на дейностите по обработване.

Следователно, въпреки че администраторът или обработващия данни имат по-малко от 250 служители, ако същите извършват обработване на данните, което 1) има вероятност да породя риск (не само голям риск) за правата на субектите на данните; 2) обработването на данни не се извършва спорадично; 3) обработват се специални категории данни, съгласно чл. 9, параграф 1 или данни, отнасящи се до присъди и нарушения, съгласно чл. 10, те трябва да поддържат регистър на дейностите по обработване.

Тези организации трябва да поддържат регистри единствено за типовете обработване на данни, визирани в чл. 30, пар. 5 от Общия регламент.

Например, малка фирма редовно обработва данни на своите служители. В резултат, това обработване не би могло да бъде считано за „спорадично“ и следва да бъде включено в регистъра на дейностите по обработването. Други такива дейности, които могат да се сметат за „спорадични“ могат да не бъдат включени в регистър на дейностите по обработването само, ако не биха породили риск за правата и свободите на субектите на данните и да включват специални категории данни или данни, отнасящи се до присъди и нарушения.

РГ 29 подчертава, че регистърът на дейностите по обработването е много полезно средство за извършването на анализ за евентуални усложнения, които може да породят обработването на данни, било то планирано или съществуващо. Той улеснява фактичката оценка на риска, извършвана от администратора или обработващия, който дейностите по обработването могат да породят по отношение на правата и свободите на физическите лица. В допълнение, по този начин се улеснява идентифицирането и въвеждането на подходящи мерки за сигурност за запазване на личните данни – израз на принципа за отчетност, визиран в Общия регламент.

За множество микро-, малки и средни предприятия поддържането на регистър по дейностите по обработване не би съставлявал голяма тежест. Въпреки това, РГ 29 осъзнава, че чл. 30 от Общия регламент представлява ново административно изискване за администраторите и обработващите данни. Насърчава националните надзорни органи да ги подкрепят като им осигурят инструменти, които улесняват създаването и управлението на регистри на дейностите по обработване. Например, надзорните органи мога да публикуват на официалните си сайтове улеснен модел, който би могъл да бъде използван от микро-, малките и средни предприятия за поддържането на регистри за дейностите по обработване, които не се покриват от чл. 30.